

İçine Bak

— NeclaKezbanT · 19 Kasım 2012

sevişiyor yalandan yanık sabahlar
dudağımda çatlayan kan
eski duvarlara astı bedenimi küs
süslü kurak zaman

toplayıp dargınlığı valize
göndermeliyim yaşanmayan kente
düş denizine iniyor yüz yüze
cennetsiz patikalar

boğulacak eller mavisinde yoktan
yaşlanınca ölür mü hep
sevinç göz çukurunda uyuyan

dokunacak kor
ak yeleli atlar gibi koşmuyorsa
lirik toprakta büyüyen af
sor kendine
işin zor

yaşlarınca ölmeye durur bahar
annemin dilinde açan güneşvari yaprak
ve kuşların kızıl dansı yükselir ufak
ve kırıldı ayak sesimde yılgın saat

çit çıkarmayın batan camların sarısı
ara ara konuşuyoruz şurada bir kaç aşk
daha kaç çocuk doğuracak sepya
ayna içinde korku içince har

biçimsiz manzara sonu direnmekte rüzgar
de bağlacım de bana
"kadınlar ki hep giderken susar..."

